

Transcripció del vídeo: Estendard d'Ur de les tombes reials d'Ur.

Dr. Steven Zucker i Dr. Beth Harris

Juny de 2012

Estendard d'Ur de les tombes reials d'Ur.

Recordeu que aquest text és la transcripció del vídeo següent: <https://www.youtube.com/watch?v=Nok4cBt0V6w&feature=youtu.be>

[Música de fons]

–Dr. Steven Zucker: En el revers d'un bitllet de dòlar trobem l'emblema d'una àguila. A les seves garres veiem les fletxes, un símbol de la guerra. Però a l'altra banda, la branca d'olivera, un símbol de pau.

–Dr. Beth Harris: No és gaire diferent d'aquest objecte que estem mirant de gairebé 4500 anys d'antiguitat, conegut com a l'Estendard d'Ur, el qual és originari de la ciutat-estat d'Ur, la qual existeix avui dia a Iraq.

–Dr. Steven Zucker: A Mesopotàmia, el lloc d'origen de la civilització, i Ur una de les seves primeres ciutats més importants. El terme estendard és aquí una mica confós ja que un estendard és realment una bandera que es porta i mostra a la batalla. I qui va excavar i trobar aquest objecte va considerar que, possiblement, es portava a les batalles sobre un pal per mostrar-lo en el camp de batalla. Tot i que són suposicions..., ja que no tenim ni idea.

–Dr. Beth Harris: Sovint, quan estem en un museu, i en parlem d'antiguitats, parlem d'objectes que han estat enterrats, però enterrats a causa del pas del temps. I aquí estem davant d'objectes que van ser enterrats intencionadament. Van formar part del que sembla haver estat un sofisticat i elaborat ritual d'un enterrament. Van ser excavats entre els anys 1920 i 1930 per Leonard Wolley, qui va descobrir al voltant de 16 tombes que ell mateix considerar "reials".

Figura 1: Pau (detail), L'estendard d'Ur, 2600-2400 abans de la nostra era, closca, pedra calcària vermella, lapislàzuli i betum (la fusta original ja no existeix), 21.59 x 49.53 x 12 cm, Ur © Patrons del Museu Britànic

–Dr. Steven Zucker: De nou, no ho sabem amb certesa. L'únic que podem saber és el que veiem i el que veiem són objectes increïblement preciosos.

–Dr. Beth Harris: I un d'aquests valuosos objectes és el que avui dia anomenem l'Estendard d'Ur, el qual és de petites dimensions, però increïblement elaborat i decorat. Dr- Steven Zucker: Els historiadors han pensat que potser és una caixa de so per a un instrument musical. Altres creuen que podria haver contingut alguna cosa de valor en el seu interior, potser la moneda que s'utilitzava per pagar les despeses d'una guerra. Simplement no ho sabem.

–Dr. Beth Harris: Per tant, una de les coses més meravelloses sobre aquest objecte és que ens parla molt. I al mateix temps, ens diu molt poc.

–Dr. Steven Zucker: Comencem amb una simple descripció. L'objecte en qüestió és de petites dimensions suficient per ser portat fàcilment.

–Dr. Beth Harris: La cara més àmplia sembla representar una escena de pau i prosperitat.

–Dr. Steven Zucker: està dividida en tres files. emmarcades per fantàstiques peces de closques. Això és important, ja que realment ens mostra la importància que aquesta cultura va dedicar al comerç. Identifiquem el blau lapis lazuli que són originàries de les mines d'Afganistan. Tenen una gemma vermella provinent de l'Índia. I tens les cloques, les quals podrien ser originàries del golf Pèrsic al sud del que ara coneixem com a Iraq. I ens recorda que aquestes primeres grans ciutats de la Història van ser possible gràcies a l'èxit de la pràctica de l'agricultura. A la plana entre els rius Tigris i Eufrates, es van donar les condicions immillorables per aconseguir un excedent de menjar que va permetre una organització de la societat en la qual no tothom havia d'estar treballant tot el temps al camp. Una vegada que hi havia suficientment menjar, una part de la societat podria dedicar les seves vides a ser governants i altres en artistes o artesans.

Figura 2: Guerra (detall), L'estendard d'Ur, 2600-2400 abans de la nostra era, closca, pedra calcària vermella, lapislázuli i betum (la fusta original ja no existeix), 21.59 x 49.53 x 12 cm, Ur © Patrons del Museu Britànic

–Dr. Beth Harris: I altres en sacerdots, oi? Tens una organització plena de la societat amb persones assumint diferents papers socials.

–Dr. Steven Zucker: I pots veure com aquesta organització està representada aquí en aquestes tres files. La més important, les figures acomodades, les més poderoses es situen a la part superior. A la part inferior, els treballadors.

–Dr. Beth Harris: I és realment típic en l'art de l'antic Orient Pròxim veure escenes dividides en files.

–Dr. Steven Zucker: Comencem per la part inferior fins a arribar a la part superior. Identifico una figura humana arrossegant una pesada bossa.

–Dr. Beth Harris: I és el que realment veiem al llarg de la fila inferior, figures que semblen transportar coses a un destí. Veiem animals, figures que transporten coses sobre les seves esquenes o sobre les seves espatlles.

–Dr. Steven Zucker: Justament a sobre d'aquesta escena, podem veure un nombre de persones guiant animals fàcilment identificables. Podem veure com algú està pasturant amb el que sembla una ovella o un moltó. Identifiquem un brau guiat per dues persones. I llavors, potser cabres, potser ovelles, davant de tot això, un altre brau. Semblen que aquestes persones portin aquests animals per a un sacrifici. O potser els porten com a una mena d'impost. Realment no ho sabem. Però els especialistes han teoritzat que això és una mena de col·lecció, potser per al rei, o per a la ciutat. La fila superior mostra clarament una figura que és molt més important que la resta. El rei és d'una mida superior, de fet tan superior que el seu cap trenca els límits de la fila.

–Dr. Beth Harris: També porta una indumentària diferent del de la resta que ajuda a identificar-lo.

–Dr. Steven Zucker: Està assegut sobre una cadira força interessant ja que té tres potes rígides i una d'elles que sembla formar part de la cama d'un animal.

–Dr. Beth Harris: Alguns dels objectes que veiem aquí són objectes que també els trobem als enterraments. Però no crec que hagi estat trobada aquesta cadira.

Hauria estat divertit trobar-la.

–Dr. Steven Zucker: Un d'aquests objectes que han estat trobats, curiosament, són les tasses que una part de les figures mostrades porten a la mà. Clarament, aquestes figures estan gaudint amb el rei una sort de libació. Estan bevent cervesa o, potser, vi. No estem segurs.

–Dr. Beth Harris: Hi ha una mena de celebració en marxa. Alguna festivitat o potser una cerimònia religiosa.

–Dr. Steven Zucker: És important assenyalar que, fins i tot, les figures secundàries, aquelles que estan assegudes però que no el rei, són de dimensions superiors als servents que els envolten i que estan dempeus. I encara que estan dins de la fila superior és fàcilment identificable la relativa importància dels tres nivells de la societat.

–Dr. Beth Harris: I llavors tenim aquestes dues figures al final de tot qui semblen entretenir a les figures assegudes que estan bevent. Un d'ells està tocant l'arpa i l'altre, a la dreta de tot, potser canta.

–Dr. Steven Zucker: Anem a l'altra part. Explica una història ben diferent.

–Dr. Beth Harris: De nou, tenim una escena dividida en tres files. Aquí veiem terribles escenes de violència.

–Dr. Steven Zucker: Veiem una representació del que és clarament una batalla. Hi ha quatre carrosses que són guiades per quatre brètols. A darrere de cadascun dels carruatges sembla haver-hi un conductor, però també un guerrer. La figura de darrere veuràs que porta una llança o una destrial. que ha estat trepitjat pels cavalls, potser perquè ha caigut per les armes de l'enemic. Si observem més detingudament, podem gaudir d'un detall extraordinari. Observa un dels homes que han caigut sota el cavall, podem veure les seves ferides. Veiem com sagna. I si observem més a prop, identifiquem el mecanisme de les rodes dels carruatges. Hi ha un mecanisme d'enginyeria que s'ha volgut representar a l'escena.

–Dr. Beth Harris: Una de les qüestions més interessants sobre el panell inferior és el grau de naturalisme de la batalla que estem presenciant.

–Dr. Steven Zucker: Sembla que ens movem a galop cap a un lloc.

–Dr. Beth Harris: D'altra banda, alguns elements són realment simbòlics, com els enemics caiguts que hem parlat abans. No penso que hem d'assumir que van ser realment quatre persones que van morir en aquesta batalla. Aquest és el número que veiem. En realitat, és una manera simbòlica de representar que van morir molts més.

–Dr. Steven Zucker: La fila del mig mostra una línia de soldats preparats per a la batalla. Estan completament vestits per a la guerra. Porten cascs. I aquests cascs han estat, de nou trobats a les tombes considerades reials.

–Dr. Beth Harris: El que és meravellós d'aquests soldats és la seva ubicació regular. Ofereix una representació real d'un exèrcit que marxa en línia.

–Dr. Steven Zucker: Obtenim la sensació d'ordre. D'estructura. De disciplina. I cap a la meitat d'aquesta fila, podem veure la batalla en acció. Veiem els soldats victo-

riosos, destrossant als enemics. A la part de la dreta d'aquesta mateixa fila, veiem soldats que han estat possiblement capturats.

–Dr. Beth Harris: I la nostra mirada es dirigeix immediatament en la fila superior en la figura de grans dimensions al centre, la qual és, òbviament, un altre cop, el rei, el seu cap, de nou, trenca el límit superior de l'ornament, a l'esquerra, un carruatge i soldats i a la dreta, altres soldats o assistents portant al rei els presoners de guerra. Podem dir que aquests són presoners de guerra perquè estan despullats. Se'ls hi ha trencat les vestidures. I estan ferits i sagnant.

–Dr. Steven Zucker: Hi ha una voluntat de representar la seva humiliació, la seva condemna, i la gran victòria del rei. És interessant observar amb atenció a les convencions estilístiques de la representació de les figures. De com tothom està perfectament representat en relació al seu perfil. Veiem un ull. I aquest ull no és que miri a allò que està davant seu.

–Dr. Beth Harris: Exacte, és com un frontal, a la banda del rostre.

–Dr. Steven Zucker: Exacte. D'alguna manera, ens recorda a l'art de l'antic Egipte. Veiem les esquenes de manera frontal sobre la superfície plana. I veiem els peus apuntant a una única direcció en lloc de ser representats en perspectiva.

–Dr. Beth Harris: Podem, per tant, deduir moltes coses però encara hi ha molta que està amagada sota el misteri.

–Dr. Steven Zucker: Així i tot, el que ens diu és la manera en la qual ens explica una història, la manera en la qual, al llarg del temps, mostra com organitzem la nostra societat, fins i tot ara, al segle XXI, mostrant moltes coses en comú amb el tercer mil·lenni abans de la nostra era. [Música de fons]